

[K. B. Andersen.]

bredt sammensat kommission om kvalitetsmærkning. Kommissionen foreslog oprettelse af et varedeklarationsnævn, hvis udgifter væsentligst skulles dækkes af de virksomheder, der deltog i ordningen, medens generalomkostningerne skulle dækkes af staten. Bevillingen hertil strandede imidlertid i finansudvalget, så der kom ikke noget ud af forslaget. Mon tiden nu ikke er inde til i alle tilfælde at udvide § 4 i det foreliggende lovforslag, således at der foruden vægtbestemmelsen indføres bestemmelser om mulighed for at påbyde indholdsdeklaration? Jeg vil gerne høre den højtærede handelsministers mening herom, idet jeg går ud fra, at han har hørt, hvad jeg her har sagt.

Arbejderbevægelsens organisationer peger også — i forbindelse med spørgsmålet om skiltning — på betydningen af en bedre forbrugeroplysning i forbindelse med afbetalingsvilkår. Det er højst påkrævet. Det er i virkeligheden en fornærmelse at skilte med raternes størrelse, men ikke med den samlede pris. Vi burde kunne komme det stykke længere, at også de vældige rentebeløb, som afbetalingskøbet fordyres med, skulle fremgå ganske klart. Så ville et og andet køb ikke blive til noget, men det ville også både menneskeligt og samfundsmæssigt være en fordel.

I Forbrugerrådet's henvendelse udtales der en vis bekymring for, at de retningsgivende priser skal komme til at låse priserne fast, så priskonkurrencen stagnerer. Argumentet kan vel ikke helt afvises, men vil næppe få betydning her, fordi bestemmelsen i lovforslaget udtrykkelig er begrænset til tilfælde af urimelige priser, altså ikke tænkt anvendt i almindelighed.

Forbrugerrådet giver også udtryk for, at forudsætningen for, at forbrugerne kan være prisbevidste, er, at de har mulighed for at skaffe sig virkelig oversigt over markedet. I denne sammenhæng udtaler rådet sig for gennemført skiltning og vareoplysning og for udvidet oplysning om priser i radio og fjernsyn. Ikke mindst det sidste er der grund til at understrege. Det er vanskeligt at frigøre sig for en fornærmelse af, at radioen ikke har gjort nok for forbrugeroplysningen og slet ikke har taget den op på linje med den orienterende service, der

på en række felter ydes erhvervslivet. Man er på dette område hidtil i alt for høj grad veget tilbage for at nævne tingene ved deres rette navn — også rent bogstaveligt. Der er grund til at glæde sig over, at radioen efter forlydende nu vil tage denne opgave op med mere alvor end hidtil.

I forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt dette lovforslag vil være tilstrækkeligt til at klare de aktuelle problemer, er det nødvendigt at understrege, at intet, som vi kan foretage os på dette felt, vil være tilstrækkeligt, om den fornødne prisbevidsthed hos forbrugerne ikke er til stede. Der er under normale forhold en påfaldende forskel på interessen for den pengeløn, der bæres hjem i lønningsposen, og den realløn, der kommer ud af den, når den er omsat i køb af den ene eller den anden art. Forbrugerne repræsenterer desværre ikke i dag en organisation, der er stærk nok til at give den samme balance på prisleddet, som vi finder på lønområdet. Derfor er det også en naturlig opgave for tinget at medvirke til at give forbrugerne de bedst mulige vilkår i den ulige konkurrence over for et ikke konkurrencegennemsyret handelsled. Men forbrugerne må også selv tage opgaven op i højere grad end hidtil. For at tage den aktuelle situation: man må da inderligt håbe, at de forbrugere, der har følt sig udnyttet i den nuværende situation, har benyttet lejligheden til at sige farvel til deres normale handelssteder og finde handlende, hos hvem de kan påregne en ordentlig behandling. Det skylder man da i øvrigt også de handlende, der ikke har ønsket at udnytte denne situation.

Hvad angår det af socialistisk folkeparti fremsatte lovforslag om ekstraordinær kontrol med priser, vil jeg først udtale, at jeg anerkender de motiver, der ligger bag lovforslaget. Det er udsprunget, går jeg ud fra, af den samme interesse i pris- og avanceudviklingen, som ligger bag regeringsforslaget. Men når det er sagt, og når det er tilføjet, at lovforslaget rummer interessante synspunkter om handelsleddets organisation i bred almindelighed, må det også siges, at forslaget næppe kan siges at bidrage heldigt til drøftelsen af den aktuelle situation.

Der er for det første den indvending mod det rent formelle, som ganske vist ikke skal